

besluttet fra og med finansåret 1951—52 at standse yderligere statstilskud til det omhandlede formål under hensyn til, at den i § 2 i ovennævnte lov nr. 530 af 22. december 1948 omhandlede fond rådede over ret betydelige midler, der ansloges i forbindelse med indkommende eksportafgifter at ville kunne dække udgifterne i en 5-års periode ved nedslagning af det tilbageværende antal kastningsreagerter, der med et gennemsnit af 5 smittede dyr i hver smittet besætning ansloges at andrage ca. 85 000 dyr, hvortil kommer ca. 500 tuberkulosereagerter årlig, samt administrationsomkostninger. Det blev dog fremhævet overfor spareudvalget, at det såvel fra landbrugets som fra landbrugsministeriets side var en bestemt forudsætning, at den nugældende lov forlænges, og at statstilskud påny udredes fra det tidspunkt, da det måtte vise sig, at midlerne i fonden samt indvundne eksportafgifter ikke er tilstrækkelige til gennemførelse af lovens formål.

Siden opstillingen af fornævnte beregning, der fandt sted i begyndelsen af december 1950, har eksporten af kreaturer og i forbindelse dermed udsættelsen af kastningsreagerter imidlertid været af et sådant omfang, at der indtil 1. marts 1952 er udsat 44 082 kastningsreagerter, og der skulle herefter kun være ca. 41 000 reagerter tilbage, i hvilken forbindelse dog pointeres, at der ved beregningen ikke er taget hensyn til tilgang af reagerter ved nysmitte af besætninger.

Denne udvikling har bevirket, at fondens midler allerede nu er opbrugt, og for at kunne udrede erstatninger i april måned 1952 er der anvist 215 000 kr. i statstilskud.

Ifølge fornævnte af veterinærdirektoratet foretagne opgørelse pr. 1. september 1951 var der på daværende tidspunkt kastningsreagerter i 7,6 pct. af landets 185 900 besætninger, hvilket, dersom man ligesom ved den tidligere foretagne beregning regner med 5 smittede dyr pr. besætning, giver ca. 70 000 reagerter. I tiden fra 1. september 1951 og til 28. februar 1952 er der udsat ialt 19 790 reagerter, således at der altså nu skønsmæssigt skulle være ca. 50 000 reagerter, hvortil dog kommer fremtidige nyinfektioner. Forskellen mellem dette tal

og det foran beregnede antal reagerter, 41 000 stk., skyldes nyinfektioner i det forløbne tidsrum, og det påpeges, at nyinfektionsproblemet er et usikkerhedsmoment ved beregninger af denne art.

I et af landbrugsministeriets kvægafgiftsudvalg udarbejdet overslag for 1952—53 regnes der med at skulle bruges 3 885 000 kr. til udredning af tilskud ved nedslagning af kastningsreagerter m. v. samt administrationsomkostninger, idet der regnes med nedslagning af 35 000 reagerter, medens eksportafgifterne ikke skønnes at ville indbringe mere end 1,5 mill. kr. svarende til en eksport af 300 000 dyr. Selvom det maksimale statstilskud på ca. 1 mill. kr. udredes, vil der alligevel komme til at mangle ca. 1,4 mill. kr., som må tilvejebringes på anden måde, såfremt man skal undgå en for kastningsbekæmpelsens gennemførelse katastrofal standsning i nedslagningen af reagerter.

Ved forhandling med repræsentanter for landbrugsrådet, de samvirkende danske husmandsforeninger og landbrugsministeriets kvægafgiftsudvalg er der opnået enighed om at søge den nugældende lov forlænget for et tidsrum af 4 år og søge gennemført den i nærværende lovforslags § 1, stk. 4 og 5, omhandlede ordning, hvorefter landbrugsministeren, dersom midlerne i den i forslaget § 2 omhandlede fond i et finansår ikke er tilstrækkelige til i forbindelse med de i stk. 3 omhandlede statstilskud i finansårene 1952—53 og 1953—54 at dække udgifterne ved de i medfør af §§ 1 og 2 trufne foranstaltninger, bemyndiges til at udrede det manglende beløb forskudsvis af statskassen og således, at sådanne forskudsvis udredede beløb tilbagebetales, efterhånden som de fornødne eksportafgifter indgår i de følgende finansår.

Da kvægtuberkulosen nu kan anses for udryddet, og det må forventes, at antallet af kastningssmittede besætninger efter forløbet af yderligere et par år vil være meget betydeligt reduceret, vil den i den nugældende lovs § 3 omhandlede tilskudsordning til den tid ikke længere have noget bekæmpelsesmæssigt formål, og ordningen foreslås derfor begrænset til kun at gælde i finansårene 1952—53 og 1953—54.